

- (7) I FN's Økonomiske Kommission for Europas konvention af 25. februar 1991 om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne, der finder anvendelse på både medlemsstater og andre stater, tilskyndes konventionens kontraherende parter til også at anvende dens principper på planer og programmer. På de kontraherende parter andet møde i Sofia den 26. og 27. februar 2001, blev det besluttet at forberede en retligt bindende protokol vedrørende strategisk miljøvurdering, som skal supplere de eksisterende bestemmelser om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne, og som skal vedtages af de kontraherende parter på et ekstraordinært møde i forbindelse med den femte ministerkonference "Miljø for Europa", som er planlagt til maj 2003 i Kiev, Ukraine. De miljøvurderingsordninger for planer og programmer, som anvendes i Fællesskabet, bør sikre, at der foretages passende grænseoverskridende høringer, når gennemførelsen af en plan eller et program, som udarbejdes i en medlemsstat, kan få væsentlig indvirkning på miljøet i en anden medlemsstat. Oplysningerne om planer og programmer, der kan få væsentlig indvirkning på miljøet i andre stater, bør fremsendes på et gensidigt og ligeværdigt grundlag inden for en passende retlig ramme mellem medlemsstaterne og disse andre stater.
- (8) Det er derfor nødvendigt på fællesskabsplan at fastlægge en minimumsramme for miljøvurdering, som fastsætter de overordnede principper for miljøvurderingsordningen og overlader det til medlemsstaterne at fastlægge detaljerne, jf. subsidiaritetsprincippet. Fællesskabet handler kun i det omfang, det er nødvendigt for at nå traktatens mål.
- (9) Dette direktiv er af proceduremæssig karakter, og kravene i det bør enten integreres i eksisterende procedurer i medlemsstaterne eller indsættes i specielt udarbejdede procedurer. For at undgå dobbeltarbejde bør medlemsstaterne, hvor det er hensigtsmæssigt, tage hensyn til, at vurderingerne vil blive foretaget på forskellige niveauer i hierarkiet af planer og programmer.
- (10) Alle planer og programmer, som udarbejdes for en række sektorer, og som fastsætter en ramme for fremtidige anlægstilladelser til projekter, der er opført i bilag I og II til Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet⁷⁾, og alle planer og programmer, som skal vurderes i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter⁸⁾, kan få væsentlig indvirkning på miljøet og bør som hovedregel underkastes en systematisk miljøvurdering. Når de fastlægger anvendelsen af små områder på lokalt plan eller udgør mindre ændringer af ovennævnte planer eller programmer, bør de kun vurderes, hvis medlemsstaterne fastslår, at de kan få væsentlig indvirkning på miljøet.
- (11) Andre planer og programmer, som fastlægger rammen for fremtidige anlægstilladelser til projekter, har ikke nødvendigvis væsentlig indvirkning på miljøet i alle tilfælde og bør kun vurderes, hvis medlemsstaterne fastslår, at de kan have en sådan indvirkning.
- (12) Når medlemsstaterne træffer sådanne afgørelser, bør de tage hensyn til de relevante kriterier, der er fastsat i dette direktiv.
- (13) Nogle planer eller programmer er på grund af deres særlige karakteristika ikke omfattet af dette direktiv.
- (14) Når en vurdering er påkrævet i henhold til dette direktiv, bør der udarbejdes en miljørapport med relevante oplysninger som fastsat i dette direktiv, der fastlægger, beskriver og vurderer den væsentlige indvirkning på miljøet, som gennemførelsen af planen eller programmet kan få, og rimelige alternativer under hensyntagen til planens eller programmets mål og geografiske anvendelsesområde. Medlemsstaterne bør meddele Kommissionen alle foranstaltninger, som de træffer vedrørende miljørapporters kvalitet.

⁷⁾ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40. Ændret ved direktiv 97/11/EF (EFT L 73 af 14.3.1997, s. 5).

⁸⁾ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7. Senest ændret ved direktiv 97/62/EF (EFT L 305 af 8.11.1997, s. 42).